

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Skibsværftsaftalen.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den skibsværftsaftale, som den 3. februar 1993 blev indgået mellem de politiske partier i Folketinget. Skibsværftsaftalen omfatter dels etablering af en garantiordning i forbindelse med skibsfinansiering, dels leveringsperioden i forbindelse med indeksfinansieringsordningen.

2. Baggrunden for en garantiordning.

Baggrunden for etablering af en skibsgarantiordning er, at der i forbindelse med skibsfinansiering skal stilles fornøden sikkerhed ved lånoptagelse. Således gælder der efter vedtægterne for Danmarks Skibskreditfond et krav om sikkerhed for lån til skibsbygning. Sikkerhed stilles dels som 1. prioritets pant i skibet op til maksimalt 60 pct. af skibets værdi, dels ved supplerende sikkerhed op til belåningsgrænsen på 80 pct. af kontraktprisen. I gennemsnit dækker 1. prioritets pantet i skibet 50 pct. af kontraktprisen.

Den supplerende sikkerhed, der kræves for beløbet mellem pantets værdi og lånegrænsen, har hidtil i overvejende grad været garantier stillet af et pengeinstitut eller et forsikringsselskab. I den senere tid er det imidlertid i stigende grad blevet vanskeligt for rederne at opnå den nødvendige garantistillelse.

En konsulentundersøgelse har således påvist, at de finansielle institutioner i øjeblikket er tilbageholdende med at påtage sig yderligere engagementer i shipping-sektoren, hvilket vanskeliggør garantistillelse for lån til skibsbygningsprojekter med »mellemrisiko«.

På den ene side kan der fortsat opnås garantier for skibsprojekter med minimal risiko, såkaldte »risikofrie« projekter, hvor der anvendes en præmie på 1 pct. p.a. På den anden side afviser de finansielle institutioner at stille garanti, når den kommercielle risikovurdering af projektet fører til en præmie på 3 pct. og derover. Mellem disse yderpunkter findes en

række skibsbygningsprojekter, hvor det er blevet vanskeligere at opnå garantistillelse.

De politiske partier i Folketinget har på denne baggrund den 3. februar 1993 indgået en aftale om, at der bør indføres en statslig garantiordning for at muliggøre lån til finansiering af skibsbygning.

3. Formål og administration.

Garantiordningen skal gøre det muligt at få stillet sikkerhed for den del af et lån i Danmarks Skibskreditfond, som efter fondens vedtægter ikke kan sikres alene ved pant i skibet.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale, at ordningen skal administreres af en særlig statslig fond, Garantifonden for Skibsbygning, oprettet ved særskilt lovgivning. En sådan fond udgør en særlig regnskabskreds, hvorved det understreges, at garantiordningen forventes at være fuldt selvfinansierende.

4. Varighed.

Vanskelighederne med at opnå garantistillelse for lån til skibsbygningsprojekter tilskrives dels de øjeblikkelige vanskeligheder i den finansielle sektor, dels de dårlige konjunkturer for shippingmarkedet. Der er derfor grund til at antage, at behovet for et supplement til de garantier, som den finansielle sektor fortsat stiller, vil være af midlertidig karakter. Ifølge konsulentundersøgelsen forventer branchen, at der i midten af 90'erne igen vil ske et opsving i kontraheringsaktiviteten. Skibsværfternes behov for en garantiordning skønnes derfor i overensstemmelse med den politiske aftale at kunne opfyldes ved, at der etableres en midlertidig garantiordning, der omfatter kontraheringer i en tre-årig periode (1993 – 1995).

5. Garantiramme.

Ifølge den gennemførte konsulentundersøgelse kan det forventede garantibehov for en sådan tre-årig periode opgøres til 5 mia. kr. under forudsætning af kontraheringer på 8 mia. kr. årligt og at 1/3 af behovet for supplerende sikkerhed fortsat kan